

§ 36. Pensionsvæsenet

I følge LB 724 1993 om tjenestemandspension som ændret ved L 316 af 14. maj 1997 er tjenestemænd i staten og folkekirken, samt tjenestemænd ansat i folkeskolen inden 1. april 1993 berettiget til pension i form af egenpension, ægtefællepension og børnepension.

Ret til aktuel egenpension forudsætter, at tjenestemanden har været ansat i en periode svarende til mindst 10 års fuldtidsbeskæftigelse, samt at pågældende afskediges på grund af alder, helbredsbetinget utjenstdygtighed eller anden årsag, som ikke kan tilregnes tjenestemanden.

Ret til opsat pension forudsætter 3 års pensionsalder og opnås, hvis tjenestemanden afskediges før han har opnået 10 års ansættelsestid, eller hvis han afskediges på grund af tjenesteforseelser eller fratræder efter ansøgning inden det 60. år. Opsat pension kan udbetales fra det 67. år - eller tidligere, hvis den berettigede får tilkendt social pension på grund af helbredsmæssige forhold. Endvidere kan en opsat pension udbetales fra det 60. år hvis den pågældende udtræder af arbejdsmarkedet.

Ægtefællepension tilkommer en efterlevende ægtefælle efter en tjenestemand, der afgår ved døden. Tidspunktet for ægteskabets indgåelse kan betyde, at der ikke er ret til ægtefællepension.

Til de efterladte børn af en tjenestemand ydes børnepension indtil udgangen af den måned, hvori barnet fylder 21 år.

Udgangspunktet for fastsættelse af egenpension er tjenestemandens seneste pensionsgivende løn inkl. eventuelt pensionsgivende tillæg og tjenestemandens optjente pensionsalder, der højst kan være 37 år.

Hvis tjenestemanden fratræder på grund af svagelighed og kun har 1/3 erhvervsevne tilbage og får tilkendt mellemste eller højeste sociale førtidspension, kan tjenestemanden få udbetalt en forhøjet pension, idet pensionsalderen fremregnes til den pligtige afgangsalder. Hvis tjenestemanden pensioneres på grund af tilskadekomst i tjenesten udbetales altid højeste pension på skalatrinnet.

Ægtefællepensionen fastsættes på grundlag af den afdøde ægtefælles pensionsalder. For ægtefællepensioner, der er påbegyndt udbetalt efter 1. januar 1994, udgør pensionsalderen dog mindst 15 år.

Størrelsen af børnepension og børnepensionstillæg er uafhængigt af tjenestemandens lønmæssige indplacering og pensionsalder.

Egenpension, ægtefællepension og børnepension reguleres svarende til den generelle regulering af tjenestemandslønninger.

Der blev med virkning fra 1. januar 1994 foretaget en række ændringer i tjenestemandspensionsloven, som indebar en ændret beregning af tjenestemandspensioner, der ved 37 års pensionsalder skal beregnes som 57 pct. af den pensionsgivende løn. I perioden 1997-2002 sker der en gradvis tilpasning af det hidtidige pensionsniveau. Det betyder på nogle skalatrin og pensionsaldre et gradvis fald for nytilkomne pensionsårge og for andre skalatrin og pensionsaldre en gradvis stigning i pensionerne. Da faldene kun vil ske for nye pensionsårge og stigningerne sker også for allerede pensionerede vil den ændrede pensionsberegning i en årrække betyde en vis stigning i pensionsudgifterne.

En gennemsnitlig egenpension for en nypensioneret tjenestemand i 1998 kan beregnes med 31 års pensionsalder på basis af skalatrin 32 og udgør 116.180 kr. årligt på pensionsniveauet